

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **epohledavky.cz s.r.o.**, IČO: 02215055
se sídlem V Olšínách 2300/75, Praha 10 – Strašnice
zastoupená Mgr. Jindřichem Lvem, advokátem
se sídlem Belgická 196/38, Praha 2 – Vinohrady

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí ministryně žalovaného ze dne 11. 9. 2019, č. j. MSP-13/2016-SJL-ROZ/35,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 4. 2016, č. j. MSP-1/2016-OED-SENA/12, byla na základě podnětu Exekutorské komory České republiky uložena žalobkyni pokuta ve výši 100 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 124b odst. 1 písm. b) ve spojení s § 4 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „exekuční řád“), kterého se dopustila tím, že minimálně v období od 14. 1. 2016 do 1. 3. 2016 označovala svoji činnost jako „exekuceonline“ a na internetových stránkách (<http://exekuceonline.cz>), jejichž je provozovatelkou, nabízela služby „podání exekuce za 30 vteřin“, „on-line stav exekuce“ a rovněž nabízela k využití formulář s označením „zahájit exekuci“ (dále souhrnně jen „služby exekuceonline.cz“). Její internetové stránky tedy byly způsobilé vyvolat nebezpečí záměny tím, že neoprávněně označovala svoji činnost jako „výkon rozhodnutí“, „exekuce“ nebo „exekuční činnost“, případně tvary slov od nich odvozenými či jiným označením způsobilým vyvolat či přivodit nebezpečí záměny se shora uvedenými označeními, přestože neprováděla nucený výkon exekučních titulů na základě zákona. Při stanovení výše pokuty zohlednil žalovaný i to, že aktivity žalobkyně byly propagovány v rozhlasu, čímž se škodlivý následek znásoboval. Zároveň žalobkyni uložil povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který zamítl ministr spravedlnosti rozhodnutím ze dne 14. 7. 2016, č. j. MSP-13/2016-SJL-ROZ/3.
2. Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který jí rozsudkem ze dne 20. 11. 2018, č. j. 9 A 174/2016-47 (dále jen „zrušující rozsudek“), vyhověl a rozhodnutí ministra spravedlnosti zrušil. Městský soud shledal, že z prvostupňového i z žalobou napadeného rozhodnutí je zcela zjevné, za jaké konkrétní protiprávní jednání byla postihnuta a na základě jakých úvah dospěly správní orgány k závěru o naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 124b odst. 1 písm. b) exekučního řádu. Způsob označení internetových stránek provozovaných žalobkyní, jejichž prostřednictvím svou činnost vykonávala a na nichž inzerovala konkrétní služby, skutečně odporuje zákazu stanovenému v § 4 odst. 2 exekučního řádu. Žalobkyní používaný způsob užívání pojmu exekuce na internetových stránkách mohl vyvolat u třetích osob, především pak u potenciálních účastníků exekučního řízení, v rozporu se skutečným stavem věci dojem o tom, že žalobkyně je na základě veřejnoprávního oprávnění oprávněna zajišťovat nucený výkon rozhodnutí v rámci své podnikatelské činnosti. Městský soud nesouhlasil s žalobkyní, že by správní orgány nepřihlédly k tvrzené podstatě fungování internetových stránek (*první žalobní bod*). Relevantní průměrný uživatel veřejné datové sítě, který předmětné internetové stránky navštívil, mohl bez ohledu na ustanovení podmínek, kterým pravděpodobně nepřikládá větší pozornost, z označení a obsahu předmětných internetových stránek vyvozovat, že předmětem činnosti provozovatele předmětného portálu je poskytování služeb exekučního vymáhání pohledávek (*druhý žalobní bod*). V důsledku užití pojmu exekuce v označení internetových stránek a v důsledku opakovaného užití tohoto slovního prvku v rámci jejich obsahu mohly třetí osoby dospět k závěru, že žalobkyně je oprávněna v rámci své podnikatelské činnosti vykonávat exekuce (*třetí a čtvrtý žalobní bod*). Za důvodnou však městský soud označil námitku, v níž žalobkyně poukazovala na to, že správní orgány neprovedly žádný důkaz, jímž by prokázaly naplnění přítěžující okolnosti v podobě její údajné mediální kampaně (*pátý žalobní bod*). Správní orgány obou stupňů totiž opřely své

úvahy o výši pokuty o závěr o přitěžující okolnosti spočívající v tom, že její internetové stránky byly mediálně propagovány. Městský soud však při prostudování správního spisu nezjistil, že by uvedený skutkový závěr vycházel z podkladů založených ve správním spisu. Ani žalovaný ostatně v podaném vyjádření k žalobě nečinil sporným, že k uvedené skutečnosti žádné dokazování neprováděl. V části týkající se úvahy o výši pokuty ve vztahu k závěru o mediální propagaci předmětných internetových stránek, na němž správní orgány zčásti založily závěr o výši pokuty, postrádalo tedy napadené rozhodnutí jakoukoli oporu ve správním spisu. Existenci mediální kampaně přitom nelze pokládat za skutečnost obecně známou.

3. Proti zrušujícímu rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 As 421/2018-30, zamítl. Kasační soud nesouhlasil s žalovaným, že by mediální propagace internetových stránek žalobkyně (resp. propagace v rozhlasu), byla skutečností obecně známou. Bylo tedy nezbytné, aby byla ve správním řízení podložena dokazováním a aby výstup z dokazování byl zachycen ve správním spise. Nejvyšší správní soud rovněž nesouhlasil s žalovaným v tom, že by se takové důkazy již ve správním spise nacházely.
4. Žalovaný následně doplnil dokazování důkazními materiály, kterými prokazoval propagaci činnosti žalobkyně v souvislosti s určením rozsahu její činnosti. Do spisu založil 21 otisků internetových stránek ze serverů www.facebook.com a www.youtube.com, kopie 13 tiskových zpráv dostupných na internetových stránkách žalobkyně www.epohledavky.cz a 2 otisky z týž internetových stránek. Veškeré otisky ze serveru www.facebook.com byly pořízeny ze zveřejněných fotografií ze stránky s názvem [epohledavky.cz](http://www.epohledavky.cz), stejně tak otisky ze serveru www.youtube.com byly pořízeny ze zveřejněných videí na profilu [epohledavky.cz](http://www.epohledavky.cz). Z otisků internetových stránek www.epohledavky.cz dle žalovaného vyplývá, že tato je platformou pro přístup ke službě exekuce online „prokliknutím“. Na internetové stránce www.epohledavky.cz se dále nacházejí veškeré informace o službě [exekuceonline.cz](http://www.exekuceonline.cz). Totéž vyplývá i z facebookové stránky [epohledavky.cz](http://www.epohledavky.cz), neboť u příspěvku ze dne 11. 1. 2016, jehož otisk žalovaný založil do správního spisu a jehož obsahem je náhled služby [exekuceonline.cz](http://www.exekuceonline.cz), se uvádí „*Dnešním dnem je spuštěna revoluční služba exekuceonline.cz a exekucieonline.sk*“. Otisky založené do spisu dále zachycují novinové články (např. v deníku PRÁVO, Deník, MF DNES či E15), inzerovanou reklamu portálu www.epohledavky.cz a rozhovory s Tomášem Medřickým, autorem projektu [epohledavky.cz](http://www.epohledavky.cz) a jednatelem společnosti ERECEIVABLES MANAGEMENT s. r. o. (firma žalobkyně platná do 25. 1. 2023). Tisková zpráva ze dne 12. 1. 2016 pak pojednává o spuštění zmíněné služby [exekuceonline.cz](http://www.exekuceonline.cz) a podstatě jejího fungování, včetně informace o 10% provizi serveru [exekuceonline.cz](http://www.exekuceonline.cz) ze skutečně vymožené částky. U otisků ze serveru www.youtube.com se jedná o propagační spoty, které byly zveřejněny prostřednictvím profilu Tomáše Medřického. Dále žalovaný doplnil správní spis o 10 videozáznamů obsahujících reklamní a propagační spoty žalobkyně ze serveru www.youtube.com.
5. Ministryně žalovaného následně vydala nyní posuzované rozhodnutí specifikované v záhlaví tohoto rozsudku. V novém rozhodnutí dospěla ministryně žalovaného ke stejným závěrům ohledně odpovědnosti žalobkyně za dané správní delikty. Ve vztahu k výši pokuty zohlednila bezúhonnost žalobkyně jako okolnost svědčící ve její prospěch a rovněž okolnosti přitěžující – velký rozsah spáchaného deliktního jednání a to, že žalobkyně propagovala svoji činnost v médiích (nikoliv specificky formou rozhlasu) a na sociálních sítích za účelem rozšíření povědomí veřejnosti o službách [exekuceonline.cz](http://www.exekuceonline.cz). To vyplynulo z

otisků internetových stránek www.facebook.com, www.epohledavky.cz a www.youtube.com.

6. K potenciálně likvidační výši pokuty ministryně žalovaného odkázala na prvostupňové správní rozhodnutí, kde bylo uvedeno, že žalobkyně na svých internetových stránkách proklamuje, že v rámci své činnosti „vymohla“ již 243 354 980,50 Kč. V obchodních podmínkách je uvedeno, že z fakticky vymožené částky obdrží provizi ve výši 10 %. V daném případě tedy žalovaný vycházel z předpokladu, že výše provize žalobkyně po dobu provozování její činnosti činí 24 335 498,05 Kč. Pokuta ve výši 100 000 Kč tak není likvidační. K dostupné účetní závěrce prvostupňový správní orgán přiznal, že z ní sice plyne, že ke dni 31. 12. 2014 měla žalobkyně vlastní kapitál v celkové výši -185 000 Kč, avšak účetní závěrka za rok 2015 nebyla v době rozhodnutí dostupná. Ministryně žalovaného dodala, že námitka zpochybňující výše uvedený výpočet nemá vliv na napadené rozhodnutí, jelikož žalobkyně nepředložila žádné konkrétní argumenty a omezuje se na tvrzení, že vypočtená provize ve výši 24 mil. Kč je ve skutečnosti nižší, jelikož v ní nejsou započítány náklady. K poukazu na charitativní projekt „Ohrožený rodič“ ministryně žalovaného uvedla, že žalobkyně nijak neuvedla, jaký má tato skutečnost vliv na výpočet provize, ani alespoň v jakém počtu případů je taková bezplatná pomoc poskytována.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

7. Proti poslednímu rozhodnutí ministryně žalovaného podala žalobkyně žalobu. Městský soud na úvod poznamenává, že obsah nyní posuzované žaloby je až na níže uvedené rozdíly totožný jako žaloba podaná dne 23. 9. 2016, o které rozhodl městský soud zrušujícím rozsudkem. Vzhledem k limitům, kterými je městský soud nyní omezen v tom, v jakém rozsahu může přezkoumávat napadené rozhodnutí (viz dále bod [15] a [16] tohoto rozsudku), nebude soud více rozepisovat jednotlivé námitky (*první až čtvrtý žalobní bod* rekapitulovaný výše v bodě [2] tohoto rozsudku), které již městský soud seznal nedůvodné ve zrušujícím rozsudku.
8. Kromě výše uvedeného *prvního až čtvrtého žalobního bodu* žalobkyně dále namítá, že otisky tiskových zpráv, internetových stránek a videozáznamu ze serveru www.youtube.com, nejsou způsobilé prokázat mimořádnou škodlivost jednání žalobkyně. Tyto důkazy totiž prokazují propagaci služeb prostřednictvím internetového portálu www.epohledavky.cz a nejedná se tak o mediální kampaň zaměřenou na služby exekuceonline.cz, kterých se správní řízení týkalo.
9. Žalobkyně rovněž považuje výši sankce za likvidační, jelikož byla uložena v horní hranici a byla odůvodněna fiktivním výpočtem hypotetické provize, aniž by byla reflektována účetní závěrka za roky 2014 a 2015, kterou žalobkyně předložila. K uložení likvidační pokuty nebyly dány podmínky.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k *prvnímu až čtvrtému žalobnímu bodu* odkázal na části zrušujícího rozsudku městského soudu, kde se s těmito námitkami soud vypořádal.
11. K námitce, že nově provedené důkazy nejsou schopny prokázat propagaci služby exekuceonline.cz, žalovaný odkázal na bod 32 žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že z internetových stránek www.epohledavky.cz vyplývá, že tato je platformou pro přístup ke službě exekuce online „prokliknutím“; na této stránce se nacházejí informace o službě exekuceonline.cz a vyplývá to i z facebookové stránky [epohledavky.cz](http://www.epohledavky.cz), neboť u příspěvku

ze dne 11. 1. 2016 byla tato služba propagována. Vedla-li žalobkyně mediální kampaň ve vztahu k portálu epohledavky.cz, ve skutečnosti propagovala i službu exekuceonline.cz.

12. Žalovaný nesouhlasil, že by uložil pokutu při horní hranici zákonné sazby. Pokuta byla uložena v její polovině. Žalovaný připomenul, že vycházel z informací uvedených samotnou žalobkyní na jejích stránkách. Naopak žalobkyně nijak nedoložila (kromě účetní závěrky za rok 2014 a 2015), proč by měl být výpočet provize provedený žalovaným nesprávný či fiktivní. Žalovaný poukázal i na to, že městský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek. Z tvrzení žalobkyně nevyplývá nic, co by nasvědčovalo, že by uložená pokuta měla likvidační účinek.
13. V doplnění žaloby žalobkyně navrhla, aby soud výši uložené sankce moderoval, jelikož je její výše pro žalobkyni likvidační. Poukázala na to, že ihned potom, co správní orgán vydal rozhodnutí, okamžitě upustila od užívání internetové domény www.exekuceonline.cz. Žalobkyně od té doby neužívá a nikdy už nebude užívat tuto či shodnou doménu s takovým označením. Projednání celé záležitosti mělo na žalobkyni výchovnou funkci, když upustila od svého jednání, a i do budoucna se daného jednání vyvaruje. Již z uložené sankce uhradila 10 000 Kč, tudíž je zachován i represivní efekt sankce, avšak pokuta ve výši 100 000 Kč má likvidační účinek. Navrhla, aby soud snížil uloženou sankci na 40 000 Kč.

III. Posouzení žaloby

14. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování ministryně žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně (č. l. 91 soudního spisu) i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně sice navrhla provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobkyně navrhla provedení důkazu listinami založenými ve správním spisu (rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, rozhodnutí nyní napadené žalobou, vyjádření žalobkyně ze dne 8. 2. 2016, obsah webových stránek žalobkyně pořízených prvostupňovým správním orgánem, účetní závěrkou za rok 2014). Důkazy, které jsou součástí spisového materiálu, soud neprovedl, neboť při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází ze správního spisu, přičemž správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobkyně navrhovala provést i důkaz účetní závěrkou z roku 2015, o které tvrdila, že je založena ve správním spisu, avšak není. Tímto důkazem chtěla žalobkyně prokázat likvidační důsledek výše uložené sankce. Soud tento důkaz neprovedl, jelikož není schopen prokázat skutečnosti, k nimž jej žalobkyně navrhla. Nyní přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 9. 2019. Je tak v zásadě bez významu, jaké byly majetkové poměry žalobkyně v roce 2015, když případný likvidační efekt musí správní orgány posuzovat k datu vydání svého rozhodnutí.
15. Městský soud nejprve připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, je právním názorem vysloveným kasačním soudem ve zrušujícím rozsudku vázán krajský soud i Nejvyšší správní soud i při přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu (obdobně viz i

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS). V řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu se u těch otázek, které byly správními soudy již pravomocně zodpovězeny při zrušení původního rozhodnutí, přezkoumává pouze to, zda správní orgán postupoval v souladu se závazným právním názorem správního soudu; ohledně takto vyřešených otázek totiž již „*není prostor pro polemiku*“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 1 As 312/2020-39, nebo ze dne 1. 9. 2010, č. j. 3 As 9/2010-65).

16. Vznášeli-li žalobkyně v nyní podané žalobě námitky, které již vznesla v předchozím řízení před správními soudy a soudy na dané námitky uvedly svůj názor, nemůže být stejná, opakovaně vznesená námitka, důvodná, a to i kdyby právě rozhodující senát s předchozím posouzením soudů nesouhlasil. Jak již bylo uvedeno výše, *první až čtvrtý žalobní bod* (viz odstavec [2] tohoto rozsudku) žalobkyně vznesla již v řízení o předchozí žalobě a městský soud tyto námitky neseznal důvodnými. Ani nyní tak stejně vznesené námitky nemohou být důvodné.
17. Žalobkyně dále namítá, že z důkazů provedených po zrušení předchozího rozhodnutí ministra žalovaného neplyne, že by propagovala služby exekuceonline.cz, jelikož provedené důkazy poukazují na propagaci prostřednictvím internetového portálu www.epohledavky.cz.
18. Ve správním spise je založen otisk z internetové stránky exekuceonline.cz z 18. 2. 2016, na které je v části „Kontakt“ uvedena bývala firma (ERECEIVABLES MANAGAMENT s.r.o.) žalobkyně a její adresa, telefon a emailová adresa „info@epohledavky.cz“, dále také odkaz na epohledavky.cz „<http://epohledavky.cz>“. Ve správním spise je založen výpis z obchodního rejstříku ze dne 19. 1. 2016, ze kterého plyne, že jednatelem žalobkyně byl pan Tomáš Medřický, a je zde založen i otisk internetové stránky nic.cz (správce domén „.cz“), kde je uvedeno, že vlastníkem doménové adresy exekuceonline.cz byl ke dni 14. 1. 2016 právě pan Tomáš Medřický. Z otisku stejné internetové stránky (opět součástí správního spisu) plyne, že doménové jméno „epohledavky.cz“ měla zaregistrované od roku 2013 žalobkyně vystupující pod obchodní firmou platnou do 4. 11. 2014 Pohledávkové služby s.r.o. Na otisku internetové stránky epohledavky.cz, kterou žalovaný provedl jako důkaz po vrácení věci k dalšímu řízení městským soudem, je uvedena tisková zpráva z 12. 1. 2016 s titulkem „*Služba Exekuceonline.cz je světový unikát. V České republice a na Slovensku funguje od pondělka*“ a text: „*[...] Právě pro lidi, kteří se snaží získat zpět částky v řádu desítek tisíc, je vymahatelnost práva velmi špatná. Exekuceonline.cz to mění, 'popsal motivaci pro vznik služby Tomáš Medřický.*“ Na otisku z internetové stránky www.facebook.cz z profilu epohledavky.cz z 11. 1. 2016 je uvedena zpráva o spuštění služby exekuceonline.cz.
19. Z uvedeného plyne, že žalobkyně provozovala jak službu exekuceonline.cz tak i internetovou stránku www.epohledavky.cz. Z uvedeného rovněž plyne, že na této stránce a facebookovém profilu žalobkyně propagovala přímo službu exekuceonline.cz. Soud tak souhlasí s žalovaným, že žalobkyně služby exekuceonline.cz mediálně propagovala.
20. Ministryně žalovaného rovněž v bodě [32] žalobou napadeného rozhodnutí uvedla, že platforma www.epohledavky.cz je platformou pro přístup ke službě *exekuce online* „*prokliknutím*“. Na dané internetové stránce byly podle ministryně veškeré informace o dané službě. Toto tvrzení ministryně žalovaného žalobkyně nijak v žalobě nerozporovala, např. tvrzením, že z internetové stránky www.epohledavky.cz nikdy nebylo možné se

„prokliknout“ na službu exekuceonline.cz. Soud proto souhlasí s žalovaným, že propagovala-li žalobkyně stránky www.epohledavky.cz, propagovala tak i nepřímo svoji službu exekuceonline.cz, na kterou bylo možné se přes dané stránky „prokliknout“ a objevit na nich i informace o této službě. Lze tak souhlasit i s názorem žalovaného, že propagováním internetových stránek www.epohledavky.cz žalobkyně nepřímo propagovala i svoji službu exekuceonline.cz.

21. V další námitce žalobkyně namítá, že výše uložené pokuty je pro ni likvidační, zatímco žalovaný zastával názor, že kromě účetní závěrky za roky 2014 a 2015 žalobkyně neuvedla, proč je jeho výpočet jejích příjmů nesprávný.
22. Ohledně námitky majetkových poměrů a likvidační výše pokuty soud uvádí, že povinnost přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele dopadá na správní orgán pouze tehdy, je-li podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS). Jinými slovy, správní orgány se majetkovými poměry obviněného zabývat nemusí, pokud z jeho tvrzení, ze spisu ani z výše ukládané pokuty nevyplývá, že by likvidační účinek mohl nastat. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty samotným účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. V rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 316/2017-43, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„stěžovatel v rámci správního řízení nikdy neindikoval, že by u něj mohl být dán zvláštní důvod, aby správní orgány zjišťovaly jeho osobní a majetkové poměry při úvahách o výši sankce. Správní orgán, pakliže nemá žádné podstatné indicie o tom, že by pokuta mohla být pro pachatele likvidační, nemusí vždy provádět rozsáhlé zjišťování jeho osobních a majetkových poměrů, leda by snad byla výše pokuty sama o sobě tak značná, že by na první pohled mohla být likvidační pro většinu dotčených subjektů, nebo by to jednoznačně vyplývalo z jiných okolností správního řízení.“* (shodně viz i rozsudek městského soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 11 Af 47/2015-55, a rozsudek sp. zn. 6 A 101/2019).
23. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že prvostupňový správní orgán se řídil dle výše uvedené judikatury, když na jednu stranu měl ve spise účetní závěrku za rok 2014, ze které plynula nepříznivá majetková situace žalobkyně, ale zároveň z tvrzení žalobkyně zveřejněné na jejích internetových stránkách plynula naopak velmi pozitivní majetková situace (10 % z vymožených částek, v celkové výši asi 24 mil. Kč). Prvostupňový správní orgán rozhodoval v roce 2016, proto nepřihlédl k účetní závěrce za rok 2014 a uvedl, že účetní závěrka za rok 2015 nebyla dostupná. V podaném rozkladu žalobkyně uvedla, že výpočet, který provedl prvostupňový správní orgán, je velmi povrchní, když nezohlednil výdaje a to, že poskytuje i služby, za které provizi nepožaduje. Přestože tak žalobkyně považovala prvostupňovým správním orgánem odhadnuté majetkové poměry za nesprávné, nic konkrétního ke svým majetkovým poměrům neuvedla. Posouzení likvidačního efektu sankce přitom dle soudu z velké části vždy záleží na podkladech, které obviněný správním orgánům poskytne. Ministr žalovaného v pořadí prvním rozhodnutí o rozkladu s posouzením prvostupňového správního orgánu souhlasil. Žalobkyně tak znala jeho názor na věc. Po zrušení tohoto rozhodnutí měla žalobkyně opětovně možnost prokázat, že sankce ve výši 100 000 Kč je pro ni likvidační. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 6. 2019 před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí však žalobkyně tentokrát ani netvrdila, že by výše uvedené sankce byla likvidační, natož aby takové tvrzení prokázala, např. předložením aktuálního účetnictví. Žádné konkrétní a relevantní tvrzení nevznela

žalobkyně ani v podané žalobě, když pouze uvedla, že ministryně žalovaného nezohlednila předloženou účetní závěrku za rok 2014 a 2015. Dle soudu k účetní závěrce za rok 2014 ministryně žalovaného nemusela přihlédnout, jelikož takový podklad byl i již v době vydání rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zastaralý. Účetní závěrka za rok 2015 není ve spise založena. I kdyby však byla, i takový podklad by byl v době vydání rozhodnutí ministryně žalovaného (v roce 2019) zastaralý a nemohl tak prokázat majetkové poměry žalobkyně. I ministryně žalovaného tak mohla majetkové poměry žalobkyně stanovit odhadem. Dle soudu není nelogické, že sankce ve výši 100 000 Kč nebude pro žalobkyni likvidační, když v roce 2016 měla příjem okolo 24 mil. Kč. Jak již bylo několikrát uvedeno, chtěla-li tento odhad řádně rozporovat, měla žalobkyně předložit relevantní důkazy, což však neučinila, přestože k tomu měla dostatek příležitostí.

24. Konečně soud posoudil návrh žalobkyně, aby sám přistoupil k moderaci výše pokuty. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud upustit od potrestání nebo uložený trest za správní delikt snížit, pakliže byl uložen trest zjevně nepřiměřený. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, č. 2672/2012 Sb. NSS, smyslem moderace není hledání ideální výše sankce, ale její korekce v případech, kdy zjevně neodpovídá obecným představám o adekvátnosti a spravedlnosti sankce.
25. Dle § 124b odst. 2 exekučního řádu bylo možné za správní delikt, kterého se dopustila žalobkyně, uložit pokutu do 200 000 Kč. Žalobkyni tak byla uložena pokuta v přesné polovině zákonné sazby.
26. Přestože žalobkyně tvrdí, že se obdobného jednání již nedopouští, z daného správního a soudního řízení se poučila a částečně i uloženou sankci již uhradila, dle soudu to z uložené výše sankce nečiní *trest zjevně nepřiměřený*. Pouze v takovém případě by měl soud možnost uloženou sankci moderovat a snížit ji. Podmínky pro její snížení proto v nyní řešené věci nebyly splněny.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je kasační stížnost přípustná (§ 102 s. ř. s.). Nepřípustná je však taková kasační stížnost, na niž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s. Kasační stížnost se podává ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15.06.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu